

La Provença blanca

Un exemple paradisiac del turisme d'hivern a l'estranger és el dels Haute Alps, o Alps del Sud, un territori provençà lliure d'indústries i que ha experimentat en l'últim segle una especialització en l'oferta de l'oci difícil de superar per la qualitat dels serveis i les possibilitats que ofereixen.

Un canvi en els nostres costums de vacances ha estat el principal responsable de la pujada en popularitat de l'anomenat "turisme blanc". Els dies lluny de la rutina diària han deixat de ser els monòtics 30 dies estivals, per transformar-se en múltiples variants de descans i oci en qualsevol època de l'any. Però entre totes les possibilitats, la neu s'ha convertit en la reina de les opcions.

Només cinc hores i mitja des de Barcelona –nou hores des de València– per l'autopista de Perpinyà-Montpeller-Sisteron ens separen d'un dels paradisos blancs amb més tradició del món: els Haute-Alps, Alps del Sud, el departament més alt de l'estat francès, situat entre els 1.000 i els 4.103 metres al massís dels Ecrins, a la Provença, i molt propers a la mar. Els Haute Alps s'han convertit amb el pas dels anys en el lloc ideal per a passar el temps de l'oci. L'absència d'indústries ha fet d'aquesta zona un veritable pulmó preservat de la contaminació, amb un afegit important: els seus dominis comprenen dos parcs naturals, el dels Ecrins i el de Queyras, dos terços del territori dels quals formen part del terreny esquiable. La pujada en popularitat d'allò que s'ha anomenat l'"or blanc" dels Haute Alps comença en 1907 amb l'organització del primer concurs internacional d'esquí a Montgenèvre; ja en aquesta època, va quedar demostrat que no era necessari recórrer a Suïssa per gaudir dels esports de neu. Vuitanta-sis anys després, Serre Chevalier, Montgenèvre, Briançon, Puy-Saint Vicent, Vars-Risoul, les Orres o Su-

Neu i sol junts són molt habituals en les muntanyes dels Alps del sud. A l'esquerra, l'estació d'esquí de Serre Chevalier,

perdevoluy són noms clau per al món dels esports d'hivern. Vint-i-cinc estacions d'esquí, preparades per a totes les modalitats de l'esport blanc, fan les delícies tant d'aficionats com de professionals, i exporten la bona imatge de l'esquí francès a la resta del món.

Múltiples recorreguts i modalitats de vacances són possibles depenent de les condicions triades per cadascú. Air Inter ofereix la possibilitat de transport des de la ciutat d'origen fins a París, fent pont aeri més tard fins a Marsella. Des d'aquest enclavament mediterrani, una completa xarxa viària condueix fins l'estació triada. La pràctica de totes les modalitats d'esquí, l'escalada, el patinatge, les excursions amb raquetes, les carreres de gossos, l'ala de pendent (*parapent*), la conducció en pistes de gel o

simplement el passeig pels seus paratges són algunes de les múltiples activitats que ofereixen aquestes muntanyes, la vida turística de les quals no acaba en la neu, ja que els Haute Alps continuen en plena efervescència als mesos estivals, en què el turisme amb esports qualificats habitualment de marítics i que es practiquen molt als llacs de muntanya, i amb un màxim de seguretat: la vela, la taula de surf, l'esquí nàutic, i fins i tot la pesca submarina tenen lloc al costat de les altres activitats esportives com el tennis, el golf, l'equitació, l'esquí sobre herba, l'escalada, la bicicleta de muntanya...

ORCIÈRES-MERLETTE,
RISOUL, CHEVALIER...

Trenta anys compleixen ara

les instal·lacions d'Orcières-Merlette, antic cau d'òssos –d'aquí el seu nom– la nota predominant de la qual és la manca d'arbres. El blanc absolut és la paraula que definiria aquesta estació que no deixa als seus visitants un sol moment per a l'avorriment. A banda de l'equipament habitual de les estacions d'hivern, Orcières-Merlette ofereix una àmplia oferta complementària (*après-ski*) que inclou activitats al seu palau d'esports (piscina climatitzada, gimnàs, sauna, bany turc, *iacuzzi*...). Per altra banda, Risoul és la imatge que es pot ajustar al més pur tipisme alpi, amb profunds boscos que es perden més enllà de l'horitzó, i quilòmetres i quilòmetres de pistes que enllacen amb la veïna Vars –totes dues juntes conformen un dels territoris de

bosc blanc més grans de l'estat francès, amb 170 km de pistes, 55 remuntadors i grans espais per esquiar—. Quant a Serre Chevalier, és una estació que va ser inaugurada en 1942, i que es va convertir en pionera en col·locar en el mateix any el primer telefèric de l'època, el més llarg dels euro-

Altres estacions han volgut preservar, per damunt d'altres coses, tot el seu "sabor de sempre", i conservar el seu entorn de les agressions de la modernitat, per això es comuniquen amb les pistes mitjançant un remuntador mecànic. De tota manera, en elles perdura l'encant i l'hospitali-

i a la dreta, la d'Orcières-Merlette.

ARXIU

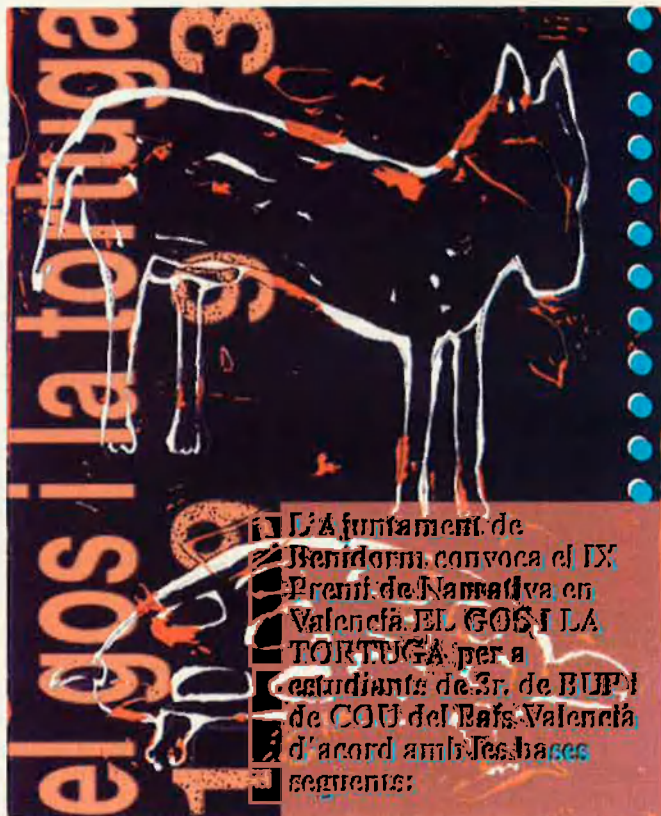
peus. Per mencionar allò més curiós podem destacar l'escalada sobre gel o la conducció de cotxes i motos sobre circuit de gelat.

CADA ESTACIÓ, UN ENTORN DIFERENT

Si hi ha un factor comú a totes les estacions dels Alps és la diversitat adequada al medi natural. Algunes han acabat convertint-se en miniciutats, ja que podem trobar-hi totes les comoditats urbanes: tendes, supermercats, restaurants, serveis mèdics, discoteques, *pubs*... etc. Amb una hostaleria molt desenvolupada que ofereix un ampli ventall de possibilitats –tant d'esports com de diversió– i sense oblidar comunicació directa per tren i carreteres, àmplies i ben senyalitzades.

tat que tradicionalment han fet populars els habitants dels Alps, i construccions –amb la fusta com a material fonamental–, menjars i costums continuen mantenint l'estil d'altres èpoques. Plats molt energètics constitueixen el gros de la gastronomia alpina, com a contrapunt a les hores de desgast en les pistes; la *raclette* (formatge fos acompanyat de xarcuteria i creïlles bullides), els pastissos de creïlla, la tradicional *fondue* o la carn "a la pedra", secundats pels formatges, la xocolata i les fruites del bosc preparades de mil maneres possibles posen normalment punt i final a dies en què un no es pot resistir a prolongar-ne la durada en bona companyia, en bona taula i al costat de la llar.

Lola Carrasco

1. L'Ajuntament de Benidorm convoca el IX Premi de Narrativa en Valencià EL GOS I LA TORTUGA per a estudiants de 3r. de BUP i de COU del País Valencià d'acord amb les bases següents:

1. Podran participar-hi els estudiants de 3r. de BUP i de COU de qualsevol centre públic o privat del País Valencià.

2. Les obres hauran d'estar escrites en valencià i presentar una extensió de cinc folis com a mínim i de quinze com a màxim, escrits a màquina, a doble espai i a una cara.

Només s'admetrà la presentació d'una obra per persona.

3. Cal que les obres siguen originals i inèdites i poden tractar-se de contes, diaris, memòries, relats de viatge, cartes, etc.

4. Els originals s'hauran de presentar quadruplicats, amb una correcta presentació i enquadernació, firmats i acompanyats d'una fitxa en la qual figure el nom i els cognoms de l'autor, l'adreça i el telèfon; el nom, l'adreça i el telèfon del centre on estudia i un document - fotocòpia del carnet escolar o de la matrícula o bé un certificat de la secretaria del centre - que acredite que en el curs 1992-93 està cursant els estudis de 3r. de BUP o de COU.

5. Els originals hauran d'estar en poder de l'Ajuntament de Benidorm entre l'1 i el 30 d'abril de 1993 i caldrà adreçar-los a:

AJUNTAMENT DE BENIDORM
Departament de Cultura
Premi EL GOS I LA TORTUGA
03500 BENIDORM

6. Es concediran deu premis: un primer de 60.000 pessetes, un segon de 50.000, un tercer de 45.000, un quart de 40.000, un cinquè de 35.000, un sisè de 30.000, un setè de 25.000, un vuitè de 20.000, un novè de 15.000 i un desè de 10.000 pessetes. El jurat es reserva el dret de poder declarar-los deserts.

7. El jurat serà designat conjuntament per l'Ajuntament de Benidorm i l'editorial Tres i Quatre de València. El verdicte, que serà inapel·lable, es farà públic el 12 de juny de 1993.

8. L'Ajuntament de Benidorm no es compromet a tornar els treballs no premiats als seus autors.

9. Els treballs premiats passaran a ser propietat de l'Ajuntament de Benidorm.

10. Una selecció de les obres guanyadores serà publicada a la col·lecció EL GRILL de l'editorial Tres i Quatre de València.

11. Qualsevol cas no previst en les presents bases podrà ser resolt pel jurat.